

[Alfred Jensen.]

grundlovsforslaget kan rejse over på den anden side af Sundet og hente ombudsmandsordningen, men ikke også kan hente regler for de syges stemmeret, de vælgere, der ikke er i stand til at møde op på valgstedet. Det er mærkeligt, at man i det ene tilfælde, om jeg så må sige, råt kan sluge det, men i det andet er man faktisk hånligt afvisende. For mig at se har man kun eet at gøre, og det er at finde frem til den mest betryggende ordning ved de syges afstemning. Men det *kan* man nå frem til, og det bør man nå frem til, inden denne valglov bliver færdig fra rigsdagen.

Der er for mig kun een bemærkning mere at gøre, og det er til de indvendinger, ministeren gjorde angående vort forslag om, at folkeafstemningen om valgretten overflyttes til valgdagen. Ministerens udtalelser vejer ikke tilstrækkelig tungt. Naturligvis er det muligt, når der er 3 vælgerkorps, at indrette afstemningssteder og indrette hele valget og afstemningen på en sådan måde, at det kan foregå både tilfredsstillende og på en måde, der ikke giver anledning til klage. Det er blot et spørgsmål om vilje. Og det er rimeligt, at man får spørgsmålet om valgretsaldere afgjort, inden selve grundlovsforslaget går til folkeafstemning.

Jeg skal endnu en gang anbefale, at man stemmer for de af mig stillede ændringsforslag.

Tesdorpf: Selvom jeg kan forstå og anerkende en del af de af den højtærede minister og den ærede ordfører for mit parti fremførte synspunkter overfor den såkaldte spærreregulering, er jeg ikke ganske enig i det resultat, man er nået til. Jeg anerkender ganske vist, at de størrelsesordene, der opereres med her i dag, ikke giver nogen baggrund for at sige, at der er nogen afgrund mellem synspunkterne, og derfor er det måske lidt svært for mig at forstå, at lidenskaberne kommer så stærkt frem, som de i nogen grad gør.

For mig har det navnlig betydning, at det ikke bliver gjort for vanskeligt at blive valgt til landets lovgivende forsamling, hvis det nu fremsatte grundlovsforslag med etkammersystem bliver vor nye forfatning — en ændring, som også jeg er gået ind for. Man skal ikke glemme, at der nu kun bliver een lovgivende forsamling, hvor personer med måske særprægede, men derfor ikke

mindre værdifulde anskuelser bør blive repræsenteret.

For mig at se er der som sagt ikke nogen afgrund mellem de synspunkter, som er blevet gjort gældende af flertallet, og det af det ærede medlem hr. Steen anførte synspunkt, men der er dog *noget* forskel, og jeg har derfor valgt at tage den stilling at undlade at stemme, når det af det ærede medlem hr. Steen stillede ændringsforslag kommer til afstemning.

Thisted Knudsen: Den højtærede indenrigs- og boligminister udtalte, at jeg skyldte en forklaring på, at det kommissionsarbejde, som var gået forud for valglovsforslaget, havde forringet rigsdagens arbejdsvilkår.

Jeg vil gerne sige til den højtærede indenrigs- og boligminister, at det, man opererer med i en politisk kommission, er flertalsstandpunkterne. Hvis et parti som vort f. eks. har 2 standpunkter overfor et forslag som dette, kommer mindretalsstandpunktet ikke til behandling i selve kommissionen; det sker først, når kommissionen er færdig med sit arbejde, og så er partierne bundet på en sådan måde, at det faktisk er umuligt — det har da også vist sig — at få en realitetsdrøftelse i gang. Derfor må jeg have lov til at sige — og også mene —, at for mindretalssynspunkter er arbejdsvilkårene uhyre ringe, når først et kommissionsarbejde er tilendebragt med det resultat, at der ikke kan ændres i det forlig, som er indgået.

Jeg har været inde på den tanke — og det ved den højtærede indenrigs- og boligminister godt —, at man f. eks. skulle have haft et større antal tillægsmandater, at man kunne have taget brodden af den skævedeling af mandaterne, som man efter min mening opnår ved dette forslag, ved f. eks. at udvide folketingets medlemstal til 189, 10 tillægsmandater til; så ville der blive en rimelig og retfærdig mandatfordeling. Men selv et forslag af denne art var det jo ikke muligt at få nogen realitetsdrøftelse om. Det blev afvist, og det måtte selvfølgelig afvises ud fra det forlig, der forelå.

Det er altså disse betragtninger, der har ført mig til at udtale, at arbejdsvilkårene for rigsdagen er ringere, når man er bundet på den måde, hvorpå kommissionen i virkeligheden har bundet rigsdagen.

Må jeg endelig sige til den højtærede minister, at når jeg har opereret med 2. landstingsvalgkreds, de sjællandske og lol-